

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4031/2020
01.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Весне Субић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Митић, адвокат из ..., против тужених ББ ПР резање и обрада дрвета „Јела ДБ“, Нова Варош, као правног следбеника СЗТР „Јела“, ВВ, предузетника из Нове Вароши, СТПР „Поповић“, ГГ предузетник, ..., Нова Варош, чији је заједнички пуномоћник Биљана Јовановић, адвокат из ... и ДД из ..., ради недопустивости извршења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4172/19 од 05.12.2019. године, у седници одржаној 01.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4172/19 од 05.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4172/19 од 05.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 9089/17 од 11.01.2019. године ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се према туженима утврди да је недопуштено извршење на 1/3 дела непокретности – породичне стамбене зграде у ..., у ул. ... бр. ..., површине 101 м², саграђене на кат.парц. бр. ..., површине 3,90 ари, уписане у ЛН бр. .. КО ..., одређено решењем о извршењу Основног суда у Нишу И 394/11 од 25.01.2011. године. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове поступка од 412.985,00 динара, као и законску затезну камату на 343.125,00 динара од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4172/19 од 05.12.2019. године, одбијена је жалба тужиље и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Предмет тужбеног захтева је утврђење да је недопуштено извршење на непокретностима ближе наведеним у изреци, а које је одређено решењем о извршењу Основног суда у Нишу И 394/11 од 25.01.2011. године. Одлука о тужбеном захтеву у

овој правној ствари, донета је уз примену материјалног права које не одступа од примене права у одлукама Врховног суда Србије и Врховног касационог суда у предметима са тужбеним захтевом и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Имајући ово у виду, као и да одлука у предметим са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, произилази да у овој правној ствари не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), због чега је одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења недопустивости извршења, поднета је 18.08.2014. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 4.212.000,00 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе од 117,4026 динара за 1 еврo, представља динарску противвредност 35.876,55 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на ненувчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужених недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић